

Ο ΓΙΟΧΑΝ ΣΤΡΑΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

"Όταν στά 1872 γιορτάστηκαν τὰ 100 χρόνια τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ὀργανώθηκαν στή Βοστώνη περίφημες συναυλίες πού τῆ διεύθυνσή τους ἀνέθεσαν οἱ Ἀμερικανοὶ στίς μεγαλύτερες Εὐρωπαϊκῆς διασημότητες. Ἀνάμεσα σ' αὐτές ἦταν καί ὁ Γιόχαν Στράουस πού θά διηύθυνε 14 συναυλίες καί θάπερνε γι' αὐτό 100.000 δολάρια. Μόλις ἔφτασε στή Βοστώνη ὁ Βιεννέζος μουσικός ἀντίκρουσε στίς διάφορες τοιχοκολλημένες ρεκλάμες τὸν ἑαυτό του πάνω σὲ μιὰ γήϊνη σφαῖρα νὰ διευθῆν μ' ἓνα σκῆπτρο. Τί θά μπορούσε νὰ συμβολίσῃ καλύτερα τὴν παγκοσμία φήμη καί τὴν παγκοσμία ἀναγνώριση! Ἀλλὰ καί ὅλα τὰ ἄλλα πού ἀκολούθησαν ἦταν μεγαλειώδη. Ἐίχε κτισθῆ γιὰ τὴν περίσταση μιὰ αἴθουσα γιὰ 100000 ἀκροατὰς καὶ γέμισε. Ἐπάνω στῆ ἐξέδρα τῶν μουσικῶν βρέθηκαν μονομιᾶς χιλιάδες τραγουδιστῆς καί μέλη τῆς ὀρχήστρας καὶ «ὅλους αὐτοὺς—γράφει στοὺς δίκους του ὁ ἴδιος ὁ Στράουस—ἔπρεπε νὰ τοὺς διευθῶν ἑγὼ! Μοῦβασαν ὁμως καὶ 100 ὑποδιευθυντῆς. Ὡς τόσο δὲν μπορούσα νὰ παρακολουθῶσώ παρά τοὺς κοντινοὺς μου στῆ δουλειά τους καί μ' ὄλες τίς πρόβες πού προηγήθηκαν βέβαια δὲν μπορούσα νὰ πιστέψω σὲ μιὰ καλλιτεχνικὴ ἐπιτυχία. Μιά ἄρνησι νὰ διευθῶν νομιζῶ πὼς θά τὴν πληρώνα μὲ τῆ ζωῆ μου. Γιὰ συλλογισθῆτε τώρα τῆ θέση μου νὰ παρουσιασθῶ ἔτσι μπρὸς σὲ 100000 ἀκροατὰς. Καὶ ὁμως! Βρέθηκα κάποια στιγμή στὸ βᾶθρο τοῦ διευθυντῆ μὲ τὴν μπαγκέττα στὸ χέρι! Καὶ τώρα;!! Πὼς θάρχιζε ἡ ἱστορία καί . . . πρὸ πάντων πὼς θά τελείωνε; Ἀξάφνα ἀκούστηκε μιὰ κανονιά! Ἦταν ἡ εἰδοποίηση γιὰ μᾶς τοὺς 20000 ἐκτελεστὰς πὼς ἦρθε ἡ στιγμή ν' ἀρχίσουμε. Δίνω τὸ σύνθημα, οἱ ἑκατό μου ὑποδιευθυντῆς μὲ ἀκολουθοῦν ὅσο μπορούσαν καλύτερα καὶ γρηγορώτερα καὶ τότε ἀρχίζει ἓνα . . . θέαμα πού δὲ θά ξεχάσω σ' ὅλη μου τῆ ζωῆ. Ὅλη μου ἡ προσοχὴ εἶχε ἀπὸ τὸ σημεῖο πιά αὐτὸ συγκεντρωθῆ σ' ἓνα σκοπὸ: Μιά κι ἀρχίσαμε ὅλοι μαζί—ἡ σχεδὸν ὅλοι μαζί νὰ τελειώσουμε κ' ἔτσι. Αὐτὸ ἦταν τὸ μόνο ἀνθρώπινως δυνατό. Τὸ ἀκροατήριό μου μὲ ἐπιδοκίμαζε ὅσο πιά . . . γοερά μπορούσε κ' ἐγὼ ξανανέπνευσα ἐλεύθερα ὅταν κατέβηκα ἀπὸ τὸ βᾶθρο κ' ἐνοιόμισα νὰ πατοῦν τὰ πόδια μου σὲ στερεὸ ἔδαφος. Τὴν ἄλλη μέρα ἔφυγα μὲ ἀρκετὴ δυσκολία ἀπὸ τὸν κλοιὸ πού εἶχε σχηματίσει γύρω μου ἓνας στρατός ἀπὸ ἱμπρεσσάριους πού μοῦ πρότειναν μιὰ τourné σ' ὀλόκληρη τὴν Ἀμερικὴ. Μοῦ ἦταν ἀλήθεια ἀρκετὴ αὐτὴ ἡ μιὰ συμμετοχὴ μου στὴν γιορτῆ τοῦ νέου κόσμου.

Ὁ Στράουस πάντως ἦταν ὁ διευθυντῆς πού προκαλοῦσε τὸ μεγαλύτερο ἐνθουσιασμὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη.